

Румунски патријарх објаснио зашто свештеници приклањају кољена у олтару

Патријарх Данило је рекао да је сагињање кољена, као литургијски гест, Црква научила од светог апостола Петра. Поглавар Румунске православне цркве, патријарх Данило, објаснио је зашто свештеници клече пред светим Престолом у олтару, преноси званична веб страница Румунске цркве.

По ријечима Патријарха, Црква је овај литургијски гест научила од светог апостола Петра, који је након чудесног улова рибе пао на кољена и рекао окрећући се Христу: „Изађи од мене, Господе, јер сам човек грешан“ (Лука 5: 8).

„Ето због тога данас, када служитељи Цркве улазе у свети олтар, клањају се до земље пред Престолом, који представља гроб и престо Христове славе, и говоре: Боже, очисти ме грешнога“.

„О овоме смо сазнали од апостола Петра, јер пред Божијом свјетлошћу човјек треба да исповиједи своје гријехе и затражи њихово очишћење и опроштај.

Према мишљењу патријарха Данила, чудесни улов рибе био је „најважнија лекција из еклисиологије“, јер је „у служењу Цркви Христовој прије свега важна Божја благодат и помоћ, а затим и људска вјештина“, јер „благодат се даје смиренима, послушнима и вриједнима“.

Нагласио је да је „Спаситељ Исус Христос учинио чудо великог улова рибе не ради ученика, који су били лењиви рибари, већ је чудо улова великог мноштва рибе учињено за рибаре који су се трудили цијеле ноћи, који су били толико исцрпљени, да је чудесна благодат дошла у оном тренутку, када је снага људска дошла до свог краја “.

Али, према румунском патријарху, поред марљивости, да би се добила благодат, потребно је и смирење: „Они, који се усрдно труде и постају смирени, осјећају да им је потребна Божја помоћ и ишту је у молитви, добијају благодат да чине чуда“.

„Дакле, чудо које је учинио Спаситељ Исус, показује нам да нам је потребно много труда, смирења и послушности. Христос даје своју благодат послушнима, смјернима и вриједнима, зато би нас чудо од великог улова рибе требало побудити на смирење, на послушност Богу, на велику молитву и рад “, рекао је патријарх Данило.

Објаснио је да у животу постоје тренуци када „вриједно радимо, али не успијевамо да остваримо оно што смо зацртали“. Тада, према његовим ријечима, „ово је знак да морамо чекати с надом, јер Бог наше захтјеве не испуњава увијек када и како желимо, већ их понекад испуњава касније, неочекивано и на начин који ми нисмо предвидјели (...) како би наградио нашу вјеру, смјерност и наду “.

mitropolija.com